

תת"ע 1273/02/17 - מדינת ישראל נגד איבגי חיים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1273-02-17 מדינת ישראל נ' איבגי חיים

לפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
המאשימה: מדינת ישראל
נגד

הנאשם: איבגי חיים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, כי ביום 8/6/2016 בשעה 11:35 בצומת קיבוץ גלויות ודרך שלמה בתל אביב - יפו, נכנס לצומת לא פנוי, כאשר נהג ברכבו ונכנס לצומת מבלי שהיה ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעה ללא הפרעה וזאת בניגוד לתקנה 65 לתקנות התעבורה.

ביום 22/2/2017 כפר הנאשם במיוחס לו ואמר, כי הוא נכנס לצומת כשהאור הירוק דלק והתנועה זרמה, כמו כן, אמר כי הוא אינו אמור לחזות את מה שקרה 50 עד 100 מטר קודם לכן (עמ' 1 לפרוטוקול).

משכך, התיק נקבע לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העיד **עד תביעה 1** - רס"מ כפיר חולי אשר הגיש את הדו"ח אשר נרשם כנגד

הנאשם - **ת/1** וכן הוגש שכתוב הדו"ח - **ת/2**.

בחקירתו הנגדית ענה, כי הנאשם נכנס לצומת אף על פי שהתנועה זרמה באיטיות, מסכים כי האור היה ירוק, אולם מכיוון שהצומת היה חסום לא יכול היה הנאשם להמשיך בנסיעה, נעמד רכבו של הנאשם בתוככי הצומת

עוד אמר העד, כי על הנאשם היה "**לקרוא את הכביש**" ולדעת האם יספיק לחצות את הצומת אם לאו (עמ' 3 שורות

3 עד 5).

פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו, כאשר העיד, כי האור ברמזור היה ירוק בהגיעו לצומת, התנועה זרמה "אולי באיטיות", אבל עדיין זרמה.

כמו כן, טען והציג במכשיר הנייד שלו תמונה ממנה עולה כי "יש בעיה בתנועה שאנשים עומדים באדום לבן והם מעכבים את הנסיעה" (עמ' 3 שורות 13 עד 17).

בחקירתו הנגדית מסכים, כי מכיר את הצומת ו"יוצא לו" לעבור שם לא פעם ולא פעמיים.

עוד אומר, כי בהמשך הכביש יש גם סימון אדום לבן וגם תחבורה ציבורית והם "גורמים לצומת להיתקע", מציין אף שלפניו היו 4 כלי רכב אשר אותם לא עצר השוטר (עמ' 3 שורות 21 עד 29).

סיכומים:

המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם במיוחס לו, לאור העובדה כי השוטר העיד באופן ברור, כך על פי הדו"ח שהוא עמד באופן סטטי וראה כי הנהג נכנס וחסם את הצומת.

בעניין זה, המאשימה מפנה אף לדבריו של הנאשם אשר מכיר את המקום וראה כי התנועה איטית ואף על פי כן לא צפה שכניסתו לצומת תגרום לחסימתו.

הנאשם מבקש לזכות אותו, מכיוון שלא ביצע את העבירה המצוינת בחוק.

דין והכרעה:

עוד קודם שפניתי להחליט בעניין תיק זה, הזהרתי עצמי לאור העובדה כי מדובר בעדותו היחידה של השוטר אל מול עדותו של הנאשם, אף על פי כן, החלטתי כי על פי הראיות הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

לשון **תקנה 65 לתקנות התעבורה** קובעת:

"לא ייכנס נוהג רכב לצומת או למפגש מסילת ברזל אלא אם ביכולתו לעבור ולהמשיך בנסיעתו ללא הפרעה, גם אם תמרור הכוונה (רמזור) מתיר כניסה לצומת, או למפגש כאמור."

בחינה של 1/ת-2, מעלה כי השוטר עמד "סטטי בצומת והבחין בנהג נכנס לתוך הצומת וחוסם את הצומת לגמרי מבלי שהוא יוכל להמשיך בנסיעה וכי כאשר היה לתנועה לנוסעים מצפון לדרום ירוק לא יכלו להמשיך בנסיעה".

עוד נרשמה תגובתו של הנאשם "היה לי ירוק, תפסת אותי שעיר לעזאזל, היו לפני 4 רכבים שחסמו את הצומת, עברתי בירוק, לא ידעתי שיתפתח בהמשך עומס, צפיפות בכביש לא בעיה שלי, לא ביצעתי העבירה".

בעצם, אין מחלוקת לגבי העובדות, אף הנאשם טוען, כי נכנס לצומת כאשר התנועה זרמה באיטיות, לזה יש אף להוסיף את העובדה כי הנאשם מכיר את הצומת ומכיר כי בהמשכה קיימים עומסים ונתונים אובייקטיביים שיש בהם כדי "לתקוע את הצומת" (כך, לדבריו).

המשמעות של כך, היא כי היה על הנהג לקרוא את הכביש ומהרגע שראה כי התנועה זורמת באיטיות היה עליו לוודא שהוא יכול לא רק להיכנס לצומת בחסות האור הירוק, אלא גם לסיים חצייתו באור ירוק ובכל מקרה אסור היה לו לקפח את זכותם של משתמשי הדרך המגיעים מן הכיוון הנגדי כפי שקרה בפועל.

אור ירוק המופיע ברמזור, הוא רק פרמטר אחד אשר על נהג לקחת בחשבון כאשר הוא מגיע לצומת, עליו לנתח נסיבות נוספות כגון; רוחב הכביש, עומס התנועה, איטיות התנועה, כלי רכב וחפצים אשר מונחים בצדי הדרך ועוד.

במקרה זה, הנאשם עצם עיניו נוכח איטיות התנועה וצפיפות כלי הרכב על הכביש, כאשר החליט להיכנס לצומת ולנצל את חסות האור הירוק על מנת לעבור אותו.

עניין זה, עולה בבירור אף מתגובתו לשוטר, כאשר הוא טוען כי הנתונים הללו הם "לא בעיה שלי", והרי כל נתון על פני הכביש הוא בעייה של הנהג אשר נוהג עליו.

בסופו של דבר, אני קובעת, כי המאשימה הרימה את נטל ההוכחה, ומצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ז, 23 מאי 2017, בנוכחות הצדדים.